Halelujá

Jarek Nohavica

C F C F C G C Ha-le-lu-já, ha-le-lu-já.

C Ami G C
R: Andělé na kúru, halelujá, v bělostném mundůru, halelujá,
Ami G C Ami G C
hrají na šalmaje, halelujá, že bránou do ráje neprojdu já.

Nebeská honorace, halelujá, má totiž svoje informace, halelujá.

Co chtějí, vědí o člověku, halelujá, mají na to kartotéku a v ní su já.

Co chtějí, vědí o člověku, halelujá, mají na to kartotéku a v ní su já. **G** C Halelujá.

C G F9 G C G F9 G

1. Švatý Petr to tam vede na osobním oddělení,

nenechá se opít medem a nesnáší podplácení,

kouká shora a co spatří, zapíše hned do šanonu,

každému, co právem patří, bez pardónu, bez pardónu.

G C G F9 Oni to na mě vědí,

ti co nahoře sedí,

tam v modrém blankytu,

andělé v hábitu.

G C Halelujá.

R:

2. Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky, za jízdy vyskakoval, okusoval koh-i-noorky, pod lavicí čet' Rychlé šípy, učitelce říkal "účo," kouřil Astry, kouřil Lípy a popíjel k tomu čůčo, čet' knížky, co jsou na indexu, a nedočet F. L. Věka a v prvním járu propad sexu, z čehož se už nevysekal. Oni to na mě vědí...

3. Že jsem tužkou kreslil na omítku čárečky a kosočtverce, a za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce, pochválen byl od Rottrový, jak prý "lásko, voníš deštěm," ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval: "Vláďo, ještě!" Neustýlal, když se stlalo, čůral, kde se čůrat nemá, a aby toho snad nebylo málo, spřáhnul se s folkáčema. Křičel, že satanáš, to je táta, táta náš, nečetl noviny, prý jsou tam jen koniny, bydlel v Těšíně, učil se polštině, měl syna Jakuba, to bude jeho záhuba, pil džin-fiz, džin-fiz, džin-fiz, džin-fiz, nevěřil vínu, tahle píseň to je moje největší totalitní i posttotalitní mínus. Předvčírem mi přišlo psaní, poslané nebeskou počtou, prý ať se moc neoháním, že už mi to v nebi spočtou. No jen si klidně spočtete, já se vás nelekám, víte, co mi můžete, a hádejte kam. Halelujá.

R:

F G C F C Halelu-, halelu-, halelujá.